

Wat Is Christelijke Bekering?

Rivier de Jordaan, Israel.

Wat Is Christelijke Bekering?

Wat betekent het om je te bekeren? In het midden van de 20ste eeuw waren honderden miljoenen mensen *politiek bekeerd* tot een atheïstische levenswijze die door de Communistische Partij werd gepromoot. De wijdverspreide aanvaarding en bekering tot de sociale en politieke idealen van het communisme maakten het één van de krachtigste geloofs-systemen in de geschiedenis. Maar de bekering in dat geloofs-systeem leidde mensen eerder van God af dan dat zij zich tot Hem keerden.

Dit zou ons een les moeten leren: Niet alle bekerings zijn door God geïnspireerd. De ijverige verdedigers van bijna alle ideologieën, filosofieën en godsdiensten proberen regelmatig om anderen tot hun eigen manier van denken te bekeren.

Anderen willen bekeren tot een andere manier van leven kan een edele aspiratie zijn. Maar wie heeft het recht of het gezag om te bepalen welke manier van leven beste is?

Dat recht behoort uitsluitend toe tot God de Schepper. Als onze Maker, kan alleen Hij de normen bepalen die wij moeten volgen als wij in vrede en harmonie met elkaar willen samenleven.

GOD'S WIL OM ONZE MENSELIJKE NATUUR TE VERANDEREN

God wil heel graag dat wij één van Zijn bekeerlingen worden. Hij wil niet alleen dat wij Zijn manier van leven *leren* maar er ook naar *leven*—Dat we oprecht en volledig toegewijd Zijn manier van leven praktiseren. Hij belooft ons Zijn hulp als wij gewillig Zijn instructies volgen. Door Zijn Geest zal hij ons de kracht geven om “*de nieuwe mens aan [te] doen*, die naar de wil van God geschapen is, *in waarachtige gerechtigheid en heiligheid*” (Efeziërs 4:24). Zijn doel is ons te *veranderen*, om ons van binnenuit te *bekeren*, ons hart te *veranderen*.

Toen iemand Jezus Christus “Goede Leraar” noemde, antwoordde hij: “Waarom vraag je me naar het goede? Één is de Goede” (Matteüs 19:16-17).

Zijn punt was dat God de enige bron van rechtvaardig karakter is, niet dat er iets met het karakter van Jezus verkeerd was.

Als wij van nature niet goed zijn, hoe kunnen we dan rechtvaardig worden zoals God dat wil? Jesus geeft het antwoord: “Gezonde mensen hebben geen dokter nodig, maar zieken wel; ik ben niet gekomen om rechtvaardigen te roepen, maar zondaars” (Markus 2:17).

De Bijbel legt uit waarom de mensheid geestelijke genezing zo hard nodig heeft. En legt tevens uit hoe die genezing tot stand komt. Het openbaart de inspanningen van God om de karaktertekorten te genezen die wij over het algemeen als menselijke aard hebben geëtiketteerd. De Bijbel begint met uit te leggen hoe het mensdom geestelijk ziek werd en eindigt met geestelijk genezen menselijke wezens die het eeuwige leven erven als kinderen van God.

In de Bijbel vinden wij de details over het besluit van God om ons van de geestelijke malaise te redden die ons de hele

geschiedenis door heeft geteisterd. Het verklaart de bron van onze gedrags- en geestelijke problemen. Het stelt de goddelijke aard van God tegenover onze menselijke aard en beschrijft Zijn plan om sommige van onze basishoudingen en reacties op de dagelijkse situaties van het leven te veranderen. Het openbaart Gods *toewijding* — verklaard in dat Hij “Hiermee zijn ons kostbare, rijke beloften gedaan,—opdat u deel zou krijgen aan de goddelijke natuur” (2 Petrus 1:4).

Twee hoofd factoren bepalen alles wat met onze menselijke aard verkeerd is. Eerst is de fundamentele zwakheid inherent aan ons vleeselijke lichaam en verstand. Onze gedachten en emoties zijn direct verbonden met onze vleeselijke impulsen en wensen. Wij zijn ermee geboren. Maar wij zijn geboren met noch de *kennis* noch het *vermogen* deze behoorlijk te besturen.

Ten tweede, worden onze natuurlijke impulsen en wensen vaak beïnvloed en door externe druk zelfs gemanipuleerd. De ongunstige invloeden hebben vele oorzaken—erfelijkheid, educatieve, recreatieve, culturele en spirituele, om enkelen te noemen. Maar zij hebben één ding gemeen: Zij verleiden onze basisinstincten en wensen.

Onze ouders kunnen ons waardevolle geestelijke kennis onderwijzen, vooral als hun begrip op de normen en de waarden van God gebaseerd is. Maar alleen onze Schepper kan ons in staat stellen onze gedachten en houdingen te beheersen en de verleidingen te weerstaan die ons bombarderen. Daarom is het proces van rechtvaardiging een *wonderbaarlijk* proces dat *de directe en actieve interventie van God* vereist.

Eerst “roept” Hij ons door ons verstand te openen zodat we de Bijbel kunnen begrijpen. Dan begint Hij ons leven te veranderen —als wij gewillig gehoor geven aan Zijn roeping en met Hem samenwerken.

WAT IS BEKERING?

Het woord *bekering*, zoals wij het vandaag de dag in godsdienstige kringen gebruiken, impliceert gewoonlijk de goedkeuring van een godsdienstig geloofssysteem. Maar de funda-

Als Herinnering

Zoals wij in de vorige lessen adviseerden, zoek in uw eigen bijbel, alle geschriften die aangegeven zijn maar niet in deze les volledig geciteerd zijn. Wij halen ze aan voor uw voordeel, om meer inzicht te geven betreffende dit waardevolle onderwerp. Om uw begrip te doen toenemen stellen wij voor om zelfs de geciteerde geschriften op de te zoeken die volledige zijn uitgeschreven in dit les. Zo leert u hoe elk passage van tekst in zijn oorspronkelijke context staat. Heeft u vragen die niet in de les beantwoordt is, neem contact op met ons, of via E-mail of door de gewone postsysteem. Wij doen ons uiterste best om uw vraag te beantwoorden.

mentele bijbelse betekenis is “keren” — gewoonlijk naar God toe te draaien.

Dit, natuurlijk, brengt een essentiële vraag ter sprake: Waar keren wij ons van af als we naar God keren; wat leggen we af als we ons *bekeren*? Of, in andere woorden, waarom hebben wij bekering nodig? Wat scheidt ons van God in de eerste plaats?

De profeet Jesaja geeft ons het antwoord: “Zie, de hand des Heren is niet te kort om te verlossen, en zijn oor niet te onmachtig om te horen; maar uw *ongerechtigheden* zijn het, die *scheiding* brengen tussen u en uw God, en uw *zonden* doen zijn aangezicht voor u verborgen zijn, zodat Hij niet hoort.” (Jesaja 59:1-2). De apostel Johannes voegt toe: “Indien wij zeggen, dat wij geen zonde hebben, misleiden wij onszelf . . .” (1 Johannes 1:8). Om zegeningen en andere hulp van God te ontvangen, moeten wij ons aan Hem onderwerpen—onze zonden herkennen en afleggen.

Jezus droeg apostel Paulus op om naar heidenen te gaan “om hun ogen te openen, zodat ze zich van de duisternis naar het licht *keren*, en van de *macht van Satan naar God*, opdat zij vergeving van zonden en een erfdeel onder de geheiligden zouden ontvangen door het geloof in Mij” (Handelingen 26:18). De instructie van Christus aan Paulus voorziet ons van een kort overzicht van hoe de bekeerlingen aan Zijn geestelijk lichaam worden toegevoegd, “de kerk van God” (1 Korintiërs 1:2). Iedere nieuwe bekeerling moet *zich afwenden* van de manieren van Satan en zich aan de wegen van God *onderwerpen*. Eenieder moet met de voorwaarden toestemmen die met de vergeving van zonden gepaard gaan en deze naleven .

In deze les onderzoeken wij het proces waardoor ons leven tot God kan worden *gericht*—het proces van *bekering*. Wij zullen leren wat Peter bedoelde toen hij zijn landgenoten aanmaande, “Komt dan tot *berouw* en *bekering*, opdat uw zonden uitgedelgd worden . . .” (Handelingen 3:19). Wij onderzoeken hoe, beginnend met *berouw*, de nieuwe bekeerlingen een leven in zonde achter zich kunnen laten om bedienden van de levende God te worden.

WAT IS ZONDE?

Door deze cursus zien wij dat God verklaart wat de zonde is. Maar we zullen zien dat De Bijbel ons een nog ruimere opvatting van zonde geeft dan wij reeds zijn tegengekomen. Zo beginnen wij met deze les door de aspecten van zonde te onderzoeken die meestal in de Bijbel worden bedoeld. Tegelijkertijd zullen wij leren *waarom wij zondigen* zodat wij de noodzaak van het *bekeringsproces* beter kunnen begrijpen. Wij zullen daarna de andere aspecten van berouw, doop en bekering behandelen.

Hoe definieert de Bijbel zonde in zijn meest uitgesproken versie?

“Ieder die zondigt overtreedt Gods wet, want zondigen is Gods wet overtreden” (1 Johannes 3:4).

De wet van de God definieert het verschil tussen wat recht en verkeerd is, tussen zonde en rechtvaardigheid. Zoals Paulus verklaarde, “want juist de wet leert ons de zonde kennen” (Romeinen 3:20).

Wat is de kern van de wet van God?

“En de HEER heeft er hetzelfde op geschreven . . . de tien geboden die hij u vanuit het vuur had bekendgemaakt, toen u bij de berg bijeen was. Hij overhandigde mij [Moses]” (Deuteronomium 10:4).

De geboden van ieder schriftgedeelte en andere wetten zijn gebaseerd op de principes van de Tien Geboden—en de Tien Geboden zijn gebaseerd op de *twee grote vlakken van liefde* die God's karakter weerspiegelen (Matteüs 22:37-40; vergelijk 1 Johannes 4:8, 16; Romeinen 13:9-10).

Zonde gedraagt zich op een manier die geen liefde toont aan God of aan onze naasten. Het brengt zowel anderen als onszelf schade toe. Het is vooral vernietigend voor onze verhoudingen met elkaar en God.

(Voor een vollediger verklaring van de schade die door het breken van de geboden van God worden veroorzaakt, en de vruchten die wij krijgen door het houden ervan, kunt u om een gratis exemplaar van het boekje verzoeken *De Tien Geboden*.)

Wat moeten wij eerst doen voordat we tot bekering komen?

“ . . . wanneer de goddeloze zich bekeert van alle zonden die hij begaan heeft, al mijn inzettingen onderhoudt en naar recht en gerechtigheid handelt, dan zal hij voorzeker leven . . .” (Ezechiël 18:21).

Om te bekeren—om van de zonde *af te keren* en de vergeving van God en de Heilige Geest te ontvangen—moeten wij *ophouden* met het overtreden van Zijn wetten en *beginnen* gewoonten van rechtvaardigheid te ontwikkelen door gehoorzaamheid aan deze wetten. “En wanneer Ik tot de goddeloze zeg, ‘Gij zult zeker sterven,’ maar hij *bekeert* zich van zijn zonde en *handelt* naar *recht en gerechtigheid*, de goddeloze geeft een pand terug, vergoedt het geroofde, *wandelt naar de inzettingen die doen leven*, zodat hij geen onrecht meer bedrijft, hij zal zeker leven, hij zal niet sterven. Geen van de zonden die hij bedreven heeft, zal hem meer worden toegerekend; hij heeft naar recht en gerechtigheid gehandeld, hij zal zeker leven” (Ezechiël 33:14-16).

Hoe algemeen is de zonde?

“gelijk geschreven staat: ‘Niemand is rechtvaardig, ook niet één; er is niemand, die verstandig is, niemand, die God ernstig zoekt. allen zijn afgeweken; tezamen zijn zij onnut geworden; er is niemand, die doet wat goed is, zelfs niet één’” (Romeinen 3:10-12; vergelijk vers 23).

De Bijbel vertelt ons dat wij allen aan de verlangens en het egoïsme van menselijke aard hebben toegegeven en de wetten van God hebben overtreden.

Laten we zowel bekijken hoe de Bijbel diverse aspecten van zonde voorstelt en tevens verklaren *waarom* wij zondigen.

Zijn sommige zonden makkelijker te herkennen dan anderen?

“Het is duidelijk, wat de werken van het vlees zijn: hoerij, onreinheid, losbandigheid, afgoderij, toverij, veten, twist, afgunst, uitbarstingen van toorn, zelfzucht, tweedracht, partijschappen, nijd, dronkenschap, brasserijen en dergelijke, waarvoor ik u waarschuw, zoals ik u gewaarschuwd heb, dat wie dergelijke dingen bedrijven, het Koninkrijk Gods niet zullen beërven” (Galaten 5:19-

21, NIV).

Bijna iedereen begrijpt dat buitensporig agressief, vijandig gedrag schadelijk is. Maar niet iedereen ziet duidelijk de bron van dergelijk gedrag. Daarom zijn sommige aspecten van zonde niet zo duidelijk als wat Paulus aan de Galaten beschreef.

Waar begint de zonde?

“Maar wat de mond uitgaat, komt uit het hart, en dat maakt de mens onrein. Want uit het hart komen boze overleggingen . . .” (Matteüs 15:18-19).

De zonde begint in ons verstand. Het begint met schadelijke gedachten, verlangens en houdingen. Paul tells us that “ook wij allen hebben vroeger daarin verkeerd, in de begeerten van ons vlees, handelende naar de wil van het vlees en van de gedachten, en wij waren van nature, evenzeer als de overigen, kinderen des toorns” (Efeziërs 2:3; vergelijk Romeinen 1:28-32; Galaten 5:24; Kolossenzen 3:5-9).

Geeft Jezus duidelijke voorbeelden van dergelijke zonden?

“En ik zeg zelfs: ieder die in woede tegen zijn broeder of zuster tekeergaat, zal zich moeten verantwoorden voor het gerecht. Wie tegen hen “Nietsnut!” zegt, zal zich moeten verantwoorden voor het Sanhedrin. Wie “Dwaas!” zegt, zal voor het vuur van de Gehenna komen te staan” (Matteüs 5:22).

“Maar hij antwoordde, ‘Wat is de profetie van Jesaja toch toepasselijk op huichelaars als u! Er staat immers geschreven: “Dit volk eert Mij met de lippen, maar hun hart is ver van Mij”’” (Markus 7:6)

“En ik zeg zelfs: iedereen die naar een vrouw kijkt en haar begeert, heeft in zijn hart al overspel met haar gepleegd” (Matteüs 5:28).

Ongehoorzaamheid aan de wetten van God begint altijd in ons verstand. Jezus gaf als voorbeeld de zonden van woede, schijnheiligheid en verlangen om dit principe te illustreren. Apostel Peter begreep eveneens dat de zonde het product van een bedorven verstand is. Toen hij Simon de tovenaars berispte, adviseerde Peter hem, “Bekeer u van deze uw boosheid en bid de Here, of deze toeleg van uw hart u moge vergeven worden” (Handelingen 8:22; vergelijk Psalm 81:11-13).

Is het een zonde om ons geweten te vervuilen?

“En het doel van vermaning is liefde uit een rein hart, uit een goed geweten en een ongeveinsd geloof” (1 Timoteüs 1:5).

“. . . En al wat niet uit geloof is, is zonde” (Romeinen 14:23).

Ons geweten is slechts wat wij geloven juist of verkeerd te zijn, of dat nu zo is of niet. Wanneer wij in strijd gaan met ons geweten, doen wij iets dat wij niet zouden moeten doen, en maken dus een compromis met hetgeen dat verkeerd is. Paulus zegt dat dat ook zonde is..

Wij benadrukken dat niemand die geboren is kennen het verschil tussen goed en kwaad automatisch. Zoals wij reeds in deze Bijbelcursus hebben gezien, komt een inzicht in wat goed en kwaad is voort uit het kennen van de wet van God. Deze kennis wordt een onderdeel van ons geweten. Als wij in strijd met die kennis handelen of denken, zondigen wij. De apostel Paulus waarschuwde ook: “Maar de Geest zegt

nadrukkelijk dat in de eindtijd sommigen het geloof zullen verlaten, doordat ze luisteren naar dwaalgeesten en naar wat demonen hun leren. Ze worden hiertoe aangezet door huichelachtige leugenaars, die hun eigen geweten hebben dichtgeschroeid” (1 Timoteüs 4:1-2). Als wij doorgaan met zondigen terwijl wij beter weten, lopen wij het risico om ons geweten te “brandmerken” zodat wij minder gevoelig worden voor zonde en dus worden wij verhard tegen God.

Is het mogelijk onszelf rechtvaardiger te zien dan wij in werkelijkheid zijn?

“Hij sprak ook met het oog op sommigen, die van zichzelf vertrouwden, dat zij rechtvaardig waren en al de anderen verachtten, deze gelijkenis” (Lucas 18:9).

In de gelijkenis die met het volgende vers in het evangelie Lucas begint, beschrijft Jezus twee mensen, van wie beiden zichzelf heel anders zien. Jezus illustreert dat het gemakkelijk voor iemand is zich als een rechtvaardig te beschouwen wanneer hij dat niet is. “Twee mensen gingen naar de tempel om te bidden, de één was een Farizeeër, de ander een tollenaar. De Farizeeër stond daar rechtop en bad bij zichzelf, ‘God, ik dank u dat ik niet ben als de andere mensen—rovers, onrechtvaardigen, echtbrekers, of ook als deze tollenaar. Ik vast tweemaal per week en draag een tiende van al mijn inkomsten af.’ De tollenaar echter bleef op een afstand staan en durfde niet eens zijn blik naar de hemel te richten. In plaats daarvan sloeg hij zich op de borst en zei, ‘God, wees mij zondaar genadig!’” (Lucas 18:10-13).

De Farizeeër, een lid van een geëerbiedigd godsdienstig genootschap, hield zich aan de uiterlijke rituelen van de wet. Hij leek rechtvaardig voor anderen, maar hij miste volledig het algemene doel van zo veel van God's wetten—de medemens liefhebben en respecteren. In zijn hart verachtte hij nog andere mensen. Hij richtte zich op uiterlijke gehoorzaamheid om boven anderen te staan meer dan het cultiveren van echte liefde voor hen.

In tegenstelling, kon de tollenaar, een lid van een veracht beroep dat bekend stond als het bedriegen van mensen, zien dat hij een zondig mens was geweest. Hij kwam tot God met berouw, vragend naar Zijn barmhartige vergeving, zodat hij opnieuw met zijn leven kon beginnen. Jezus beëindigde Zijn gelijkenis door te zeggen, “Ik zeg jullie, hij ging naar huis als iemand die rechtvaardig is in de ogen van God, maar die ander niet; Want wie zichzelf verhoogt zal vernederd worden, maar wie zichzelf vernedert zal verhoogd worden” (vers 14). Alleen zij die nederig genoeg zijn om hun zondige houdingen, verlangens en motieven te erkennen kunnen waar berouw vinden. Zij die in hun eigen ogen rechtvaardig zijn, blijven geestelijk verblind.

ONZE ZONDIGE NATUUR

Wat in ons innerlijk leidt ons tot zonde?

“Want de gezindheid van het vlees is de dood . . . ; de gezindheid van het vlees vijandschap is tegen God. want het onderwerpt zich niet aan de wet Gods; trouwens, het kan dat ook niet: zij, die in het vlees zijn, kunnen God niet behagen” (Romeinen 8:6-8; vergelijk Titus 1:15; Jesaja 55:7-8).

Als mensen, doen wij liever dingen op onze eigen manier. Met als resultaat ontwikkelen wij vrij gemakkelijk, bewust of onbewust, wrok tegenover het gezag van God die over ons is (Kolossenzen 1:21). Dit geldt vooral wanneer Zijn instructies ons verbieden onze eigen wil te doen.

Het wordt dan gemakkelijk voor ons om, gewoonlijk onbewust, onze afkeer—onze onderliggende vijandigheid tegen wat wij als onnodige bemoeienis van God beschouwen—om te zetten naar een actieve opstand tegen Zijn bevelen. Wij beginnen eenvoudig sommige van Zijn wetten te negeren of hen te herinterpreteren en aan onze eigen meningen aan te passen. Zo werkt onze *zondige natuur*, ook wel onze *mense-lijke natuur* genoemd. Deze verkeerde houdingen beginnen in onze gedachten.

Wij maskeren haatdragende en ongehoorzame houdingen zodanig dat wij ons zelf bedriegen alsof zij niet bestaan. Als Jeremia waargenomen heeft: “Niets is zo onbetrouwbaar als het *hart*, onverbeterlijk is het, wie zal het kennen?” (Jeremia 17:9). Wij bedriegen ons gemakkelijk in het geloven dat wij niets verkeerd doen. Daarom vertelt de Bijbel ons, “Soms *schijnt* een weg iemand *recht*, maar *het einde daarvan voert naar de dood*” (Spreuken 14:12.). Wij verblinden onszelf van de ernst van onze eigen zonden.

Iedereen moet het probleem van een zondige, bedrieglijk verstand onder ogen zien. Er zijn geen uitzonderingen. Verzet tegen de instructies van God begint in onze gedachten en houdingen. Wij hebben allen gezondigd. Wij zijn allen schuldig.

Erkende Paulus zijn zondige aard?

“Wij weten immers dat de wet geestelijk is; ik echter ben vlees, verkocht onder de zonde. Want wat ik uitwerk, weet ik niet; want ik doe niet wat ik wens, maar waar ik een afkeer van heb, dat doe ik. Indien ik nu wat ik niet wens, toch doe, stem ik toe, dat de wet goed is. Doch dan bewerk

ik het niet meer, maar de zonde, die in mij woont” (Romeinen 7:14-17).

Paulus begreep zijn menselijke natuur goed—hoe bedrieglijk het zou kunnen zijn. Als jonge Joodse jongen was hij onderwezen om te doen wat juist is. In overeenstemming met zijn vroegere opleiding, was hij uitzonderlijk oprecht. Toch, toen Christus zijn verstand opende zodat hij kon zien wie hij werkelijk was, erkende hij dat hij zichzelf had misleid over zijn eigen rechtvaardigheid. Hij kon zien dat hij in vele opzichten zondigde, zowel in actie als in houding.

Hij concludeerde: “: Immers, ik besef dat in mij, in mijn eigen natuur, het goede niet aanwezig is. Ik wil het goede wel, maar het goede doen kan ik niet. Wat ik verlang te doen, het goede, laat ik na; wat ik wil vermijden, het kwade, dat doe ik. Maar wanneer mijn daden in strijd zijn met mijn wil, ben ik daar niet zelf de oorzaak van, maar de zonde die in mij heerst. Ik ontdek in mij de wetmatigheid dat het kwade zich aan mij opdringt, ook al wil ik het goede doen. Innerlijk stem ik vol vreugde in met de wet van God, maar in alles wat ik doe zie ik die andere wet. Hij voert strijd tegen de wet waarmee ik met mijn verstand instem en maakt van mij een gevangene van de wet van de zonde, die in mij leeft” (verzen 18-21).

Paulus koos niet opzettelijk om te zondigen. Desondanks, kon hij terugkijken op zijn leven en erkennen dat vele dingen die hij had gedaan inderdaad zondig waren, alhoewel op dat moment had hij niet begrepen dat deze verkeerd waren en in strijd met de wil van God. Door het omschrijven van zijn blindheid voor zijn eigen zondige acties en zijn zwakheid in het zich verzetten tegen de zonde, beschrijft hij eenieder van ons.

Moeten wij onze zonden erkennen en deze aanpakken?

“Indien wij zeggen dat wij geen zonde hebben, misleiden wij onszelf en de waarheid is in ons niet. Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig, om ons

De Bijbels Bredere Betekenissen van Zonde

De Hebreeuwse en Griekse woorden vertaald *zonde* door de Bijbel heen benadrukt twee concepten. De eerste is overtreding.

Om te *overtreden* betekent *overheen stappen* of *de aangestelde grens of limiet voorbij gaan*. Dit concept kan bij een atletisch speelgebied met lijnen worden vergeleken omlinend de grenzen waarbinnen het spel wordt gespeeld. Wanneer een speler over die grenslijnen kruist, heeft hij een “overtreding” begaan en is over de grenzen heen gegaan. De grenzen worden geplaatst die het speelgebied bepalen, en de spelers moeten binnen de grenzen van dat gebied blijven.

Het merendeels van de woorden vertaalt *zonde* in de Bijbel hebben betrekking tot een tweede betekenis, namelijk, *om het doel te missen*. Nogmaals, om gebruik te maken van een andere sport analogie, als een speler zich op een doel richt en mist, hoeveel punten krijgt hij? Geen. Hij miste de doelwit; hij miste het doel waar hij zijn oog op richtte.

Deze zienswijze van zonde omvat het concept van één richting gaan maar dan *afwijken van deze richting* en niet de bedoelde richting blijven volgen, met als resultaat dat wij het doel niet halen. Wij missen het.

Dit concept omvat ook het idee dat van een *bepaalde standaard niet halen*. Bijvoorbeeld, de meeste academische cur-

sussen en de toetsen krijgen een cijfer volgens een bepaalde maatstaf. Als wij een bepaalde cijfer niet halen, slagen wij niet op een toets of in de les. Door het niet halen van een standaard, *missen* wij de doel en slagen niet.

Alle beide concepten, dus *overtreden* en *het doel missen*, hebben te maken met de basisvereisten. Als wij overtreden, als wij de vastgestelde grenzen of limieten overheen gaan, dan moeten wij grenzen of limieten hebben om over te kruisen. Als wij *het doel missen* moeten wij een doel, een doelwit of een standaard hebben om te kunnen missen. Te zondigen, is dus, de grenzen van God overtreden dat God voor ons bepaald, en het doel missen dat Hij heeft aangesteld.

Dit is waar de bijbelse definities van zonde van belang zijnfl omdat de omlinjing van deze Geschriften *van God bepalen wat voor ons de grenzen en standaarden zijn*. Deze bepalen het speelgebied waarop wij moeten leven. Ook de *doelstellingen* waar wij naar moeten streven wordt hiermee bepaald, de *minimumeisen* dat van ons verwacht worden. Met andere woorden, de bijbelse definities van zonde tonen voor ons de *maatstaf* dat God gegeven heeft, wat Hij definieert als *acceptabel* en *niet acceptabel*. Deze tonen ons wat *behalen* is en wat de *tekoortkomingen zijn* van de norm, dus, de fundamentele principes God ons gegeven heeft om van te leven.

de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid. Indien wij zeggen, dat wij niet de zonden hebben, maken wij Hem tot een leugenaar en zijn woord is in ons niet” (1 Johannes 1:8-10; vergelijk Jakobus 1:13-15).

Één van onze grote uitdagingen is dat we moeten erkennen dat onze houdingen en acties vaak niet juist zijn in de ogen van de God. Wij kunnen onszelf overtuigen dat onze eigen manieren eerlijk en oprecht zijn. Maar om werkelijk bekeerd te zijn—om ons met gehele hart te *bekeren* tot God—dienen wij onze eigen motieven zorgvuldig en gewillig te onderzoeken. Wij moeten erkennen dat wij veel te vatbaar zijn voor wensen die ons denken aanzetten tot zondige wegen.

Jezus verklaarde dat onze prioriteiten—wat het belangrijkste is voor ons—gewoonlijk ons handelen bepalen. Hij haalde als voorbeeld het gemeenschappelijke probleem van hebzucht aan: “Geen enkele knecht kan twee heren dienen. hij zal de eerste haten en de tweede liefhebben, of hij zal juist toegewijd zijn aan de ene en de andere verachten. Jullie kunnen niet God dienen én de mammon.’ De Farizeeën, die geldzuchtig waren, hoorden dit alles aan en ze haalden honend hun neus voor hem op. Maar Jezus zei tegen hen: ‘U wilt bij de mensen altijd voor rechtvaardig doorgaan, maar God kent uw hart. Wat bij de mensen in hoog aanzien staat, is een gruwel in de ogen van God’” (Lucas 16:13-15).

Wat wij het meest koesteren bepaalt hoe wij ons gedragen. Wanneer onze normen en waarden onder de maat zijn zoeken wij manieren om onze meningen en gedragingen te rechtvaardigen, en misleiden onszelf (Jakobus 1:22-24).

Wat is een veelvoorkomend zelfbedrog?

“Maar hij antwoordde: ‘Wat is de profetie van Jesaja toch toepasselijk op huichelaars als u! Er staat immers geschreven: “Dit volk eert mij met de lippen, maar hun hart is ver van mij; tevergeefs vereren ze mij, want ze onderwijzen hun eigen leer, voorschriften van

mensen.” De geboden van God geeft u op, maar aan tradities van mensen houdt u vast . . . Mooi is dat, hoe u Gods geboden ongeldig maakt om uw eigen tradities overeind te houden” (Marcus 7:6-9; vergelijk Kolossenzen 2:8).

Tradities die niet stevig gebaseerd zijn op de principes en wetten van God, geven ons vaak gemakkelijk excuses om te zondigen. Aangezien bijna iedereen deze praktiseren, redeneren wij, hoe kunnen deze verkeerd zijn?

Maar vaak zijn deze wel verkeerd. Jezus toonde aan dat de doorsnee godsdienstige tradities, die op het eerste gezicht rechtvaardig lijken, in werkelijkheid zonde kan zijn in een vormoming. “Want God heeft gezegd: ‘Eer uw vader en uw moeder,’ en: ‘Wie vader of moeder vervloekt, zal de dood sterven.’ Maar gij zegt: Wie tot zijn vader of zijn moeder zegt: Het is offergave, al wat gij van mij hadt kunnen trekken, behoeft zijn vader of zijn moeder niet te eren. Zo hebt gij het woord Gods van kracht beroofd *ter wille van uw overlevering*” (Matteüs 15:4-6).

Één van de redenen waarom Christus stierf was om onze straf te betalen voor het volgen van tradities die in strijd zijn met de Bijbel. De apostel Petrus bevestigt dit. “. . . wandelt dan in vrede de tijd uwer vreemdelingschap, wetende, dat gij niet met vergankelijke dingen, zilver of goud, zijt vrijgekocht *van uw ijdele wandel*, die (u) van de vaderen overgeleverd is, maar met het kostbare bloed van Christus, als van een onberispelijk en vlekkeloos lam” (1 Petrus 1:17-19). Het is belangrijk dat wij onze tradities onderzoeken om er zeker van te zijn dat zij niet in conflict zijn met het Woord van God.

HOE ZIJN WIJ VERLEID

Wat is, naast onze vleeselijke lusten, nog meer verantwoordelijk voor de verleiding naar zonde?

“Ananias, waarom heeft de Satan uw hart vervuld om de heilige Geest te bedriegen . . . ?” (Handelingen 5:3).

“Dit zijn degenen, die langs de weg zijn: waar het woord gezaaid wordt, en zodra zij het horen, komt terstond de

De Rol van de Duivel in Godsdienst

De Bijbel openbaart dat als de god dezer eeuw (2 Korintiërs 4:4), de duivel een enorme massa menselijke assistenten heeft verzameld. De meeste hiervan zijn alleen maar volgelingen. Maar al te veel van zijn volgelingen zijn misleid religieuze leraren.

Paulus verklaart de verbinding tussen hen en de duivel: †Want zulke lieden zijn schijn-apostelen, bedrieglijke arbeiders, die zich voordoen als apostelen van Christus. Geen wonder ook! Immers, de satan zelf doet zich voor als een engel des lichts. Het is dus niets bijzonders, indien ook *zijn dienaren* zich voordoen als dienaren der gerechtigheid; maar hun einde zal zijn naar hun werken (2 Korintiërs 11:13-15).

Verblind door valse maar populaire doctrines en tradities die van één generatie tot een andere zijn overgegaan, zijn deze misleid leraren gebruikt door Satan als zijn meest verleidelijke hulpmiddelen van bedrog. Hij gebruikt hen om zijn manieren kundig te vermommen als manieren van God om mensen te misleiden.

Enige van deze leiders, en instellingen die ze dienen, zijn duidelijk gebaseerd op niet-bijbelse concepten. In andere

woorden, Met andere woorden, hun geloof zijn van seculair of heidens oorsprong. Zij maken geen verzwijging over het volgen van de heilige Geschriften.

Maar vele anderen zijn vervalsingen van de Kerk Jezus vestigden. Jezus zelf voorspelde dat de valse leraren zouden toenemen op wie “velen” zou bedriegen (Matteüs 24:5, 11, 24). Dit vervalste Christendom begon tijdens het leven van Christus, apostelen (Galaten 1:6-7). Petrus waarschuwde trouwe Christenen: †Toch zijn er ook valse profeten onder het volk geweest, zoals ook onder u *valse leraars* zullen komen, die verderfelijke ketterijen zullen doen binnensluipen, zelfs de Heerser, die hen gekocht heeft, verloochenende en een schielijk verderf over zichzelf brengend. En *velen zullen hun losbandigheden navolgen*, zodat door hun schuld de weg der waarheid gelasterd zal worden (2 Petrus 2:1-2).

De duivel speelt een enorm rol in godsdiensten van de mensheid. Slechts degenen die Gods hulp vragen, al terwijl ze de Bijbel vol ijver studeren en deze vergelijken met hun eigen geloof, kunnen hopen, de misleidingen welk van vandaag aan de dag in godsdienstige organisaties en genootschappen

satan en neemt het woord, dat in hen gezaaid is, weg”
(Markus 4:15).

“Want reeds zijn sommigen afgeweken, de satan achterna”
(1 Timoteüs 5:15).

De Bijbel verwijst soms naar Satan als “de verleider” (Matteüs 4:3). Hij is een meester van verleiding om ons toe te laten geven aan onze zwakheden en egoïstische verlangens (Efeziërs 2:1-3).

Paulus waarschuwde Christenen, die zich van de invloed van Satan te hebben bekeerd, zich er niet opnieuw aan over te geven. Hij wist dat dit gevaar echt bestaat (2 Korintiërs 11:3). Hij schreef, “Daarom kon ik het ook niet langer uithouden en zond hem om mij te vergewissen van uw geloof, of de *verzoeker* u misschien verzocht had en onze inspanning vruchteloos zou geworden zijn” (1 Tessalonicenzen 3:5).

Wat is één van de primaire methoden Satan gebruikt om mensen tot zonde te verleiden?

“Want zulke lieden zijn schijn-apostelen, bedrieglijke arbeiders, die zich voordoen als apostelen van Christus. Geen wonder ook! Immers, de satan zelf doet zich voor als een engel des lichts. Het is dus niets bijzonders, indien ook zijn dienaren zich voordoen als dienaren der gerechtigheid; maar hun einde zal zijn naar hun werken”
(2 Korintiërs 11:13-15).

Weinig mensen begrijpen de omvang van Satan’s invloed over de godsdienstige instellingen van de wereld en hun praktijken. Satan is erin geslaagd mensen iedere religieuze voorkeur te bieden die ze maar kunnen bedenken. Religieuze verwarring is het resultaat. Alleen door zorgvuldig de Bijbel te bestuderen en te volgen (2 Timoteüs 3:13-17) kunnen wij gevrijwaard blijven van het moeras van godsdienstige verwarring en teleurstelling. (Lees de "Rol van de Duivel in Godsdienst," op pagina 6.)

Vanwege deze globale religieuze misleiding, is het essentieel dat wij bidden voor God’s hulp om Zijn Woord correct te begrijpen en ons te bekeren van onze overtredingen. Wanneer wij ons leven willen veranderen, en met geheel ons hart ons wil overgeven aan God, heeft Hij beloofd ons te horen en te antwoorden. “Bidt en u zal gegeven worden; zoekt en gij zult vinden; klopt en u zal opengedaan worden Want een ieder, die bidt, [met ons hart en volgens Zijn wil]ontvangt, en wie zoekt, vindt, en wie klopt, hem zal opengedaan worden” (Matteüs 7:7-8). “En ontvangen wij van Hem al wat wij bidden, daar wij Zijn geboden bewaren en doen wat welgevallig is voor Zijn aangezicht” (1 Johannes 3:22).

God gebruikte de profeet Nathan om Koning David te berispen voor het begaan van overspel met Bathsheba nadat hij geregeld had dat haar echtgenoot in een veldslag gedood moest worden (2 Samuël 12:7-9). David erkende nederig zijn zonden en bekeerde zich voor God in gebed. Lees en mediteer over David’s hartelijke gebed van berouw zoals opgetekend in Psalm 51:1-3, 6-10. God heeft David’s berouwvolle gebed bewaard als voorbeeld van de houding die wij zouden moeten hebben wanneer we Hem om vergeving vragen.

HET BELANG VAN BEROUW

Wij hebben reeds geleerd dat wij bekeren door ons van de

zonde af te keren en ons leven over te geven aan God. Berouw begint met de roeping van God—het openen van ons verstand door Hem zodat wij Zijn Woord correct begrijpen. Dan moeten wij voor Zijn hulp bidden en de Bijbel bestuderen om te leren wat wij moeten veranderen. Wij doen dit door onze overtuigingen, ons gedrag, onze gewoontes, tradities en gedachten met de Heilige Bijbel te vergelijken. Het Woord van God is de enige betrouwbare norm waaraan wij ons houding en gedrag kunnen meten.

Dit grondige proces van zelf-onderzoek is essentieel als ons berouw waarachtig moet zijn, en het kan een aanzienlijke hoeveelheid tijd vergen, vooral als wij onbekend zijn met de Bijbel. Laten we nu kijken naar wat de Bijbel over echt berouw te zeggen heeft en het belang van berouw ten opzichte van onze verhouding met God let’s see what the Bible says about real repentance and its importance to our relationship with God.

Benadrukte Jezus het belang van berouw?

“Ik ben niet gekomen om rechtvaardigen te roepen, maar zondaars, tot bekering” (Lucas 5:32).

“En nadat Johannes was overgeleverd, ging Jezus naar Galilea om het evangelie Gods te prediken.[en Hij zeide]: De tijd is vervuld en het Koninkrijk Gods is nabijgekomen. Bekeert u en gelooft het evangelie” (Marcus 1:14-15; vergelijk Matteüs 4:17).

Jezus onderwees dat onze belangrijkste prioriteit zou het binnengaan van het Koninkrijk van God moeten zijn (Mattheüs 6:33). Vanaf het begin van Zijn prediking in het openbare benadrukte hij dat *berouw* een integraal onderdeel vormt in het bereiken van dat doel.

Predikten de profeten van het Oude Testament over bekering?

“Ook heeft de HERE al zijn knechten, de profeten, tot u gezonden, vroeg en laat, doch gij hebt geen gehoor gegeven noch uw oor geneigd om te horen. Bekeert u toch een ieder van zijn boze weg en van de boosheid uwer handelingen . . .” (Jeremia 25:4-5).

Moet deze zelfde boodschap voortdurend aan de gehele wereld gepredikt worden?

“Hij [Jezus] tot hen: ‘. . . dat alles wat over Mij geschreven staat moet vervuld worden . . . Aldus staat er geschreven, dat de Christus moest lijden en ten derden dage opstaan uit de doden, en dat in zijn naam moest gepredikt worden bekering tot vergeving der zonden aan alle volken, te beginnen bij Jeruzalem” (Lucas 24:44-47).

De Bijbel laat zien dat God consequent is. Vanaf het begin stuurde Hij Zijn dienaren met dezelfde boodschap: “Bekeert u en *wendt* u af van al uw overtredingen, dan zal u dat niet een struikelblok tot ongerechtigheid worden. Werpt alle overtredingen die gij begaan hebt, van u weg, en vernieuwt uw hart en uw geest” (Ezechiël 18:30-31).

Moet iedereen zich bekeren?

“Nee, zeg Ik u, . . . als gij u niet bekeert, zult gij allen . . . omkomen” (Lucas 13:3; vergelijk Handelingen 17:30; 2 Petrus 3:9).

Het eeuwige leven in God's Koninkrijk is alleen beschikbaar voor hen die zich van hun zonden hebben bekeerd! Er zijn geen uitzonderingen, omdat "allen hebben gezondigd en derven de heerlijkheid Gods" (Romeinen 3:23).

WAT IS BEROUW?

Wat, in de God's ogen, laat zien dat onze bekering oprecht is?

"Hij [Johannes de Doper] sprak dan tot de scharen, die uitliepen om zich door hem te laten dopen: Adderen-gebreed, wie heeft u een wenk gegeven om de komende toorn te ontgaan? Brengt dan vruchten voort, die aan de bekering beantwoorden . . . Iedere boom dan, die geen goede vruchten voortbrengt, wordt uitgehouwen en in het vuur geworpen" (Lucas 3:7-9).

"Maar ik [Paulus] heb eerst hun, die te Damascus waren, en te Jeruzalem en in het gehele Joodse land en de heidenen verkondigd, dat zij met berouw zich zouden bekeren tot God en werken doen, met hun berouw in overeenstemming" (Handelingen 26:20).

Ware bekering veroorzaakt een verandering in de manier waarop we leven, en zelfs de manier waarop we denken. Zij die beweren zich bekeerd te hebben maar geen "vruchten voortbrengen die aan de bekering beantwoorden" (Mattheüs 3:8) misleiden zichzelf. "Zij belijden wel, dat zij God kennen, maar met hun werken verloochenen zij Hem . . ." (Titus 1:16). "Want wie hoorder is van het woord en niet dader, die gelijkt op een man, die het gelaat, waarmede hij geboren is, in een spiegel beschouwt; want hij heeft zich beschouwd, is heengegaan en heeft terstond vergeten, hoe hij er uitzag. Maar wie zich verdiept in de volmaakte wet, die der vrijheid, en daarbij blijft, niet als een vergeetachtige hoorder, doch als een werkelijk dader, die zal zalig zijn in zijn doen" (Jakobus 1:23-25).

Wat is de houding van iemand die waarlijk berouw heeft?

"De tollenaar stond van verre en wilde zelfs zijn ogen niet opheffen naar de hemel, maar hij sloeg zich op de borst en zeide: O God, wees mij, zondaar, genadig!" (Lucas 18:13).

"Slechts van horen zeggen had ik van U vernomen, maar nu heeft mijn oog U aanschouwd. Daarom herroep ik en doe boete . . ." (Job 42:4-6).

Ware bekering is meer dan enkel erkennen dat wij verkeerd zijn. Zelfs het verlangen om verkeerd te doen zou onze afschuw moeten oproepen. God wil dat wij het "kwaad" *haten* (Spreuken 8:13), vooral het kwaad dat wij in onszelf tegenkomen.

Wij moeten ernstig willen dat God onze harten verandert. Net als Koning David zouden wij God moeten vragen om een "rein hart" en een "vaste geest" te creëren (Psalm 51:12). Wij moeten onszelf zien als zondaren en echt berouwvol zijn. Wij moeten erkennen dat onze zonden uit onze gedachten voortkomen, en vaak gemotiveerd worden door trots, egoïsme, woede, jaloezie, wellust en hebzucht—kortom onze menselijke natuur.

Bevestigt Jezus dat de zonde in het hart begint?

"Want van binnenuit, uit het hart der mensen, komen de kwade overleggingen, hoererij, diefstal, moord, echt-

breuk, hebzucht, boosheid, list, onmatigheid, een boos oog, godslastering, overmoed, onverstand. Al die slechte dingen komen van binnen uit naar buiten en maken de mens onrein" (Marcus 7:21-23).

Enkele van deze universele menselijke neigingen kunnen meer uitgesproken zijn dan anderen. Niettemin, als wij oprecht God vragen om onze ogen te openen om te zien wie wij zijn, zouden wij in ons veel houdingen en gedragingen moeten kunnen herkennen die de Bijbel als zondig definieert. Dan zouden wij naar God moeten gaan in gebed om kracht te vragen die wij nodig hebben om deze manieren af te leren en te vervangen door de aard en het karakter van God zoals die in de Geschriften wordt geopenbaard.

Behelst bekering ook dat wij onze houding veranderen ten opzichte van anderen die tegen ons zondigen?

"En wanneer gij staat te bidden, vergeeft wat gij tegen iemand mocht hebben, opdat ook uw Vader in de hemelen uw overtredingen vergeve. [Indien gij echter niet vergeeft, zal ook uw Vader, die in de hemelen is, uw overtredingen niet vergeven.]" (Marcus 11:25-26).

"Ziet toe op uzelf! Indien uw broeder zondigt, bestraf hem, en indien hij berouw heeft, vergeef hem. En zelfs indien hij zevenmaal per dag tegen u zondigt en zevenmaal tot u terugkomt en zegt: Ik heb berouw, zult gij het hem vergeven" (Lucas 17:3-4).

Aangezien de wet van God gebaseerd is op het houden van Hem en het evenveel houden van anderen als van onszelf (Marcus 12:30-31), is het vergeven van anderen een belangrijk onderdeel van onze bekering. Jezus onderwees: "Hebt uw vijanden lief, doet wel degenen, die u haten; zegent wie u vervloeken; bidt voor wie u smadelijk behandelen" (Lucas 6:27-28).

DOOP: WAAROM HEBBEN WIJ HET NODIG?

Welk deel van het bekeringsproces volgt op ware bekering?

"En Petrus antwoordde hun: Bekeert u en een ieder van u late zich dopen op de naam van Jezus Christus, tot vergeving van uw zonden, en gij zult de gave des heiligen Geestes ontvangen" (Handelingen 2:38).

"En nu, wat aarzelt gij nog? Sta op, laat u dopen en uw zonden afwassen, onder aanroeping van zijn naam" (Handelingen 22:16).

Het is door de doop dat wij ons formeel verplichten om ons voortdurend van onze zonden af te keren en ons leven over te geven aan God.

Doopten Jezus en de apostelen bekeerlingen?

"Toen nu de Here vernam, dat de Farizeeën gehoord hadden, dat Jezus meer discipelen maakte en doopte dan Johannes . . . , verliet Hij Judea en vertrok weder naar Galilea" (Johannes 4:1-3).

"En vele van de Korintiërs, die hem hoorden, geloofden en lieten zich dopen" (Handelingen 18:8).

Wil Jezus dat Zijn volgelingen nieuwe discipelen blijven

dopen?

“En Jezus trad naderbij en sprak tot hen, zeggende: ‘. . . Gaat dan henen, maakt al de volken tot mijn discipelen en doopt hen in de naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes en leert hen onderhouden al wat Ik u bevolen heb. En zie, Ik ben met u al de dagen tot aan de voleinding der wereld” (Mattheüs 28:18-20).

Jezus beval Zijn discipelen te blijven dopen na Zijn dood en opstanding. Zijn belofte om met hen te zijn tot het einde der tijden — dat nog niet is aangebroken — laat zien dat Hij bedoelde dat de doop een onderdeel van de verantwoordelijkheden van Zijn volgelingen zou zijn voor alle eeuwen, met inbegrip van de huidige tijd.

Waarom is de doop belangrijk?

“Wie gelooft en zich laat dopen, zal behouden worden, maar wie niet gelooft, zal veroordeeld worden” (Marcus 16:16).

De doop is de kern van God's vergeving van onze zonden en Zijn gift van behoud. Door Zijn dood betaalde Christus de boete (Romans 6:23) voor onze zonden. Bij de Pascha maaltijd, de nacht vóór Zijn kruisiging, zegende Jezus een beker wijn en zei tegen Zijn discipelen, “Want dit [symboliseert] is het bloed van mijn verbond, dat voor velen vergoten wordt tot vergeving van zonden” (Mattheüs 26:28).

Paulus verklaarde dat “God echter bewijst zijn liefde jegens ons, doordat Christus, toen wij nog zondaren waren, voor ons gestorven is” (Romeinen 5:8). Toen voegde hij er aan toe, “. . . Thans door zijn bloed gerechtvaardigd, door Hem behouden worden van de toorn” (vers 9). Paulus schreef ook, “This is a faithful saying: ‘Het woord is betrouwbaar: immers, indien wij met Hem gestorven zijn, zullen wij ook met Hem leven’” (2 Timoteüs 2:11).

Op welke wijze sterven wij met Christus?

“. . . Of weet gij niet, dat wij allen, die in Christus Jezus gedoopt zijn, in zijn dood gedoopt zijn?” (Romeinen 6:3).

De doop is een symbolische *begrafenisceremonie*—door Jezus Zelf geboden—waardoor wij Zijn dood als offer voor onze zonden aanvaardden. “Want vóór alle dingen heb ik u overgegeven,” schreef Paulus, “hetgeen ik zelf ontvangen heb: Christus is gestorven voor onze zonden, naar de Schriften, en Hij is begraven en ten derden dage opgewekt, naar de Schriften” (1 Korintiërs 15:3-4).

Paulus legde ook uit: “. . . Want allen hebben gezondigd en derven de heerlijkheid Gods; en worden *om niet* gerechtvaardigd [gezien als zonder zonde] uit zijn genade, *door de verlossing in Christus Jezus*, Hem heeft God voorgesteld als zoemiddel door het geloof, in zijn bloed . . .” (Romeinen 3:23-25).

Door de ceremonie van doop worden wij op symbolische wijze verenigd met Christus in de dood. “Want indien wij samengegroeid zijn met hetgeen gelijk is aan zijn dood, zullen wij het ook zijn (met hetgeen gelijk is) aan zijn opstanding, dit weten wij immers, dat onze oude mens medegekruisigd is, opdat aan het lichaam der zonde zijn kracht zou ontnomen worden en wij niet langer slaven der zonde zouden zijn” (Romeinen 6:5-6).

Welke verantwoordelijkheid komt met doop?

“Wij zijn dan met Hem begraven door de doop in de dood, opdat, gelijk Christus uit de doden opgewekt is door de majesteit des Vaders, zo ook wij in nieuwhed des levens zouden wandelen” (Romeinen 6:4).

“Zo moet het ook voor u vaststaan, dat gij wèl dood zijt voor de zonde, maar levend voor God in Christus Jezus. Laat dan de zonde niet langer als koning heersen in uw sterfelijk lichaam, zodat gij aan zijn begeerten zoudt gehoorzamen. en stelt uw leden niet langer als wapenen der ongerechtigheid ten dienste van de zonde, maar stelt u ten dienste van God, als mensen, die dood zijn geweest, maar thans leven, en stelt uw leden als wapenen der gerechtigheid ten dienste van God” (verzen 11-13).

Doop betekent het eind van een leven van zondige gewoonten en het begin van het nieuw leven toegewijd aan recht-

Andere soorten Doop

Toen Johannes de Doper spraak over de *doop van vuur* en de *doop van de heilige Geest*, wat bedoelde hij? Let op Johannes' exacte woorden: #Ik doop u met water tot bekering, maar Hij, die na mij komt, is sterker dan ik; ik ben niet waardig Hem zijn schoenen na te dragen; die zal u dopen met de heilige Geest en met vuur. De wan is in zijn hand en Hij zal zijn dorsvloer geheel zuiveren en zijn graan in de schuur bijeenbrengen, maar het kaf zal Hij *verbranden met onuitblusbaar vuur*. (Matteüs 3:11-12).

Het woord *doop* betekent #in zetten· of #onderdompelen· in iets. Johannes doopte in water door mensen in het water van de Rivier van Jordanië onder te dompelen. Maar hij legde uit dat Christus zou verder gaan dan wat hij deed. Hij verklaarde onmiddellijk zijn verwijzing naar de doop van vuur. Degene die weigeren zich te bekeren worden gezien als #kaf· en, in de eindtijd, worden ze *in* de poel des vuurs geworpen (Openbaring 20:15).

Jezus zelf, legde de doop van de heilige Geest uit . Hij vertelde Zijn discipelen dat #Johannes doopte met water, maar gij zult met de heilige Geest gedoopt worden, niet vele dagen na deze· (Handelingen 1:5). Dit werd vervuld een paar dagen later op Pinksteren toen de discipelen van Christus #werden allen vervuld met de heilige Geest· (Handelingen 2:1-4).

Wat bedoelt Paulus in 1 Korintiërs 12:13 wanneer hij zegt, #Want door één Geest zijn wij allen tot één lichaam gedoopt· ? Later in hetzelfde hoofdstuk verklaart Paulus waar hij over spreekt. #Gij nu zijt het lichaam van Christus en ieder voor zijn deel leden· (vers 27). Dat lichaam wordt expliciet geïdentificeerd als #de kerk van God· in Handelingen 20:28. Degene die de heilige Geest ontvangt is onmiddellijk #geplaatst in· en deel van het #lichaam van Christus· de Kerk van God. (Voor meer informatie over andere soorten #doop· vraag het boekje *de Weg naar het Eeuwige Leven* gratis aan.)

vaardigheid. “. . . de goddeloosheid en wereldse begeerten verzakende, bezadigd, rechtvaardig en godvruchtig in deze wereld leven, verwachtende de zalige hoop en de verschijning der heerlijkheid van onze grote God en Heiland, Christus Jezus, die Zich voor ons heeft gegeven *om ons vrij te maken van alle ongerechtigheid*, en voor Zich te reinigen een eigen volk, *volijverig in goede werken* ” (Titus 2:11-14).

Omvat deze verantwoordelijkheid ook het leiden van een gehoorzaam leven?

“Er staat geschreven: Niet alleen van brood zal de mens leven, maar van alle woord, dat uit de mond Gods uitgaat” (Matteüs 4:4).

“Maar Petrus en de apostelen antwoordden en zeiden: Men moet Gode meer gehoorzamen dan de mensen” (Handelingen 5:29; vergelijk 2 Korintiërs 10:3-5).

De leer van de volledige Bijbel—zowel het Oude als het Nieuwe Testament—wordt onze gids om van te leven. Het Nieuwe Testament legt uit *hoe* wij het Oude Testament moeten toepassen onder het Nieuwe Verbond. De nadruk van het Nieuwe Verbond gaat over de correcte implementatie van de geest—de intentie—van God’s wetten.

We kunnen niet langer meer leven zoals we maar willen, en de instructies van God negeren. Jezus maakte dit overduidelijk: “Niet een ieder, die tot Mij zegt: Here, Here, zal het Koninkrijk der hemelen binnengaan, maar *wie doet de wil mijns Vaders*, die in de hemelen is. Velen zullen te dien dage tot Mij zeggen: Here, Here, hebben wij niet in uw naam geprofeteerd en in uw naam boze geesten uitgedreven en in uw naam vele krachten gedaan? En dan zal Ik hun openlijk zeggen: Ik heb u nooit gekend; gaat weg van Mij, gij *werkers der wetteloosheid*.” (Matteüs 7:21-23). Wij moeten *volgens de wet* leven, niet wetteloos!

Waarom werd Jezus gedoopt?

“Toen kwam Jezus uit Galilea naar de Jordaan tot Johannes, om Zich door hem te laten dopen. Maar deze trachtte Hem daarvan terug te houden en zeide: Ik heb nodig door U gedoopt te worden en komt Gij tot mij? Jezus echter antwoordde en zeide tot hem: Laat Mij thans geworden, want aldus betaamt het ons alle gerechtigheid te vervullen. Toen liet hij Hem geworden” (Matteüs 3:13-15).

“En het geschiedde in die dagen, dat Jezus Nazaret in Galilea verliet en Zich door Johannes in de Jordaan liet dopen” (Marcus 1:9).

Jezus werd geboren om een perfect voorbeeld voor ons te zijn als fysiek menselijk wezen. Hoewel hij nooit zondigde en nooit vergeving nodig had, werd hij gedoopt om ons het voorbeeld te tonen dat wij zouden moeten volgen. Zoals Hij werd gedoopt, zo dienen wij te worden gedoopt. Hij liet ons persoonlijk zien dat de doop de manier is om ons met hem in dood te verenigen zodat onze zonden kunnen worden vergeven.

Dienen kinderen gedoopt te worden?

“en vele van de Korintiërs, die hem hoorden, geloofden en lieten zich dopen” (Handelingen 18:8).

“Zij dan, die zijn woord aanvaardden, lieten zich dopen. Then those who gladly received his word were

baptized” (Handelingen 2:41).

“Toen zij echter geloof schonken . . . lieten zij zich dopen, zowel mannen als vrouwen” (Handelingen 8:12).

De doop is voor degenen die volwassen genoeg zijn om de betekenis van berouw, bekering en de doop te begrijpen en te geloven. Behalve voor sommigen in hun late tienerjaren, zijn de meeste kinderen niet oud genoeg om te evalueren waarom zij zondigen. Zij zijn gewoon nog niet rijp genoeg om hun eigen natuur te begrijpen en wat er verkeerd aan is.

Kinderen zijn dierbaar voor God. Jezus nam kleine kinderen in Zijn armen en zegende hen (Marcus 10:13-16). Maar in elk specifiek voorbeeld van de doop dat in de Bijbel wordt vermeld, zien wij dat zij die worden gedoopt oud genoeg en volwassen waren om berouw, doop en de ernst van hun beloften te begrijpen. Alleen zij die volwassen genoeg zijn om de vruchten van berouw en bekering te produceren zouden moeten worden gedoopt.

Is het soms noodzakelijk om volwassenen opnieuw te dopen?

“En hij zeide tot hen: Waarin zijt gij dan gedoopt? En zij zeiden: In de doop van Johannes. Maar Paulus zeide: Johannes doopte een doop van bekering en zeide tot het volk, dat zij moesten geloven in Hem, die na hem kwam, dat is in Jezus. En toen zij dit hoorden, lieten zij zich dopen in de naam van de Here Jezus” (Handelingen 19:3-5).

Hoewel deze mensen door de doop van Johannes de Doper waren ondergedompeld, hadden zij niet de Heilige Geest ontvangen (vers 2). Slechts zij die de Geest ontvangen van de God zijn bekeerde discipelen van Christus (Romeinen 8:9). Paulus herdoopte hen in naam van Jezus Christus zodat zij de Heilige Geest zouden ontvangen.

Vandaag de dag zijn vele mensen gedoopt die nooit hebben begrepen wat zonde is of wat echt berouw impliceert. Ook zij zouden opnieuw moeten worden gedoopt om de Geest van de God te ontvangen en bekeerd te worden.

Hoe zouden wij moeten worden gedoopt?

“Doch ook Johannes doopte, te Enon bij Salim, omdat daar veel water was, en de mensen kwamen daar en lieten zich dopen” (Johannes 3:23).

“Terstond nadat Jezus gedoopt was, steeg Hij op uit het water. En zie, de hemelen openden zich, en hij zag de Geest Gods nederdalen als een duif en op Hem komen” (Matteüs 3:16).

Merk op dat Johannes de Doper een plaats koos waar "veel water" was om hen te dopen die naar hem toe kwamen. En Jezus *“kwam op . . . uit het water”* toen Hij werd gedoopt. Waarom is deze woordkeuze zo belangrijk? Het Griekse woord *baptizo* betekent “onderdompelen,” of om te “onderdompelen in.”

Jezus gaf ons een voorbeeld van volledige onderdompeling in een plaats waar er "genoeg water" was om dit mogelijk te maken. Alle andere voorbeelden van dopen door de discipelen van Christus die in De Bijbel worden vermeld volgen dit patroon. We lezen bijvoorbeeld in Handelingen 8:38 dat “beiden daalden af in het water, zowel Filippus als de kamerling, en hij [Filippus] hem.” Er is in de Bijbel geen voorbeeld van een andere vorm van waterdoop.

Het *symbool* van de doop als het begraven van de oude mens, *vereist een ceremonie die een ware begrafenis voorstelt*. Alleen een doop door onderdompeling voldoet aan deze symbolische vereiste. Daarom zouden ook wij naar het voorbeeld van onze Verlosser, volledig in water moeten worden ondergedompeld als wij worden gedoopt, en op symbolische wijze onze oude mens *begraven* in een watergraf.

GOD'S GENADE EN VERGEVING

Omdat God onze zonden bij de doop vergeeft, moeten wij waarden hoe groot deze vergeving is. Tegelijkertijd moeten wij beseffen dat deze vergeving verplichtingen met zich meebrengt. Wij moeten ook begrijpen dat sommige godsdienstige leraren, die beweren Christus te vertegenwoordigen, vaak de genade en de vergeving van God verkeerd begrijpen en verkeerd gebruiken.

In de de Bijbel wordt God's vergevingsgezindheid vaak in rechtstreeks verband gebracht met de *genade*, welk refereert naar onverdiende gunst die wij van God ontvangen. *Genade* is ook nauw verwant aan het woord *gift*. Het verwijst gewoonlijk naar een onverdiende gift of een gunst, zoals de giften van God van vergiffenis en het eeuwige leven. Het is essentieel dat wij de echte betekenis en het doel van genade en vergeving van God begrijpen. De begrippen zijn nauw met elkaar verbonden in de Bijbel. Beiden zijn essentieel voor ons behoud.

De genade van God wordt echter vaak verkeerd voorgesteld door vele godsdienstige leraren.

Hoe wordt de genade van God verkeerd begrepen en misbruikt?

“Want er zijn zekere mensen binnengeslopen—reeds lang tevoren tot dit oordeel opgeschreven—goddelozen, die de genade van onze God in losbandigheid veranderen . . .” (Judas 4).

Zelfs in de dagen van Christus' apostelen, begonnen slimme “valse apostelen” (2 Korintiërs 11:13) de schriftgedeelten en het onderwijs van Jesus verkeerd voor te stellen. Zij stelden God's genade—vooral in de geschriften van Paulus (2 Petrus 3:15-16)—verkeerd voor als vrijbrief om de wetten van God te negeren. Deze specifieke verdraaiing van de Geschriften, welk in vele godsdienstige cirkels voortzet, leidt tot *toestemming van zonde*.

Wat bieden dergelijke leraren in plaats van God's wet aan?

“Want met holle, hoogdravende klanken verlokken zij door vleselijke begeerten en door ongebondenheid hen, die zich ternauwernood aan degenen, die in dwaling verkeren, onttrekken. Vrijheid spiegelen zij hun voor, hoewel zij zelf slaven des verderfs zijn; immers, door wie men overmeesterd is, diens slaaf is men” (2 Petrus 2:18-19).

Een valse vrijheid—vrijheid van de wetten van God en Zijn gezag—zijn altijd het echte doel van valse leraren geweest. Petrus beschrijft de leraren die verdraaide concepten van “vrijheid” als “vooral hen, die, begerig naar onreinheid, het vlees volgen en (hemelse) heerschappij verachten” (vers 10).

In feite, hebben ze de genade van God als onafhankelijkheid van Zijn wetten voorgesteld—precies die wet die definieert wat zonde is. Zij hebben een soort *vrijheid* uitgedragen—een be-

vrijding van het houden van welke verplichting dan ook om de bevelen van God te gehoorzamen—die nergens in de Bijbel wordt onderwezen. Zij worden geleid door hun menselijke aard, de *vleselijke* natuur die Paulus omschrijft als “want het onderwerpt zich niet aan de wet Gods; trouwens, het kan dat ook niet” (Romeinen 8:7).

Niettemin zijn zij erin geslaagd een belangrijk deel van de belijdende Christenen te doen geloven dat de genade van God hun valse begrip steunt. Wij moeten opletten dat wij nooit misleid worden door enige leer dat van genade een vrijbrief is om te mogen zondigen.

Hoe beschrijft Peter hen die deze bedrieglijke vrijheid omhelzen?

“Want indien zij, aan de bezoedelingen der wereld ontvolden door de erkenis van de Here en Heiland Jezus Christus, toch weer erin verstrikt raken en erdoor overmeesterd worden, dan is hun laatste toestand erger dan de eerste. Het zou immers beter voor hen geweest zijn, geen kennis verkregen te hebben van de weg der gerechtigheid, dan met die kennis zich af te keren van het heilige gebod, dat hun overgeleverd is. Hun is overkomen, wat een waar spreekwoord zegt: Een hond, die teruggekeerd is naar zijn uitbraaksel, of: een gewassen zeug naar de modderpoel” (2 Petrus 2:20-22).

Wat voor vrijheid onderwijst de Bijbel dan wel?

“Maar thans, vrijgemaakt van de zonde en in de dienst van God gekomen, hebt gij tot vrucht uw heiliging en als einde het eeuwige leven” (Romeinen 6:22).

“Spreekt zó en handelt zó als (mensen past), die door de wet der vrijheid zullen geoordeeld worden” (Jakobus 2:12).

“Maar wie zich verdiept in de volmaakte wet, die der vrijheid, en daarbij blijft, niet als een vergeetachtige hoorder, doch als een werkelijk dader, die zal zalig zijn in zijn doen” (Jakobus 1:25).

Vandaag de dag is het leer dat geloof *alles* is wat wij nodig hebben voor vergeving en behoud algemeen. Maar volgens de Bijbel, zijn wij “vrijgeven van *zonde*” dat wij de “slaven van God kunnen worden.” Wij moeten “daders van het werk zijn.” Laten wij onderzoeken wat de Bijbel precies verteld over het verband tussen geloof, de werken en gehoorzaamheid aan God.

Openbaart De Bijbel dat geloof gepaard moet gaan met de werken?

“Zo is het ook met het geloof: indien het niet met werken gepaard gaat, is het, op zichzelf genomen, dood Jakobus” (Jakobus 2:17).

Jakobus legt verder uit waarom het geloof zonder daden (werken waaruit blijkt dat wij echt geloven in God) “*dood*” is—volkomen nutteloos. “Wilt gij weten, gij dwaze mens, dat het *geloof zonder de werken niets uitwerkt*? Is onze vader Abraham niet uit werken gerechtvaardigd, toen hij zijn zoon Isaak op het altaar legde? Daaruit kunt gij zien, dat zijn geloof samenwerkte met zijn werken, en dat dit geloof pas volkomen werd uit de

werken ; en het schriftwoord werd vervuld, dat zegt : Abraham geloofde God en het werd hem tot gerechtigheid gerekend, en hij werd een vriend van God genoemd. Gij ziet, dat een mens gerechtvaardigd wordt uit werken en niet slechts uit geloof . . . Want gelijk het lichaam zonder geest dood is, zo is ook het geloof zonder werken dood” (Jakobus 2:20-26).

Het punt van Jakobus is dat onze acties aantonen of ons geloof oprecht is. Abraham bewees dat his faith zijn geloof authentiek was door wat hij deed. Jakobus verklaart dat wij het voorbeeld van Abraham moeten volgen.

Paulus eindigde een bespreking over het belang van geloof door te benadrukken: “Stellen wij dan door het geloof de wet buiten werking? Volstrekt niet; veeleer, *bevestigen wij de wet*” (Romeinen 3:31). Zowel het geloof als de wet van God vormen essentiële componenten van berouw — en het bekeringsproces.

WAAROM MOETEN WIJ MET GOD VERZOEND WORDEN?

Hoe heeft de zonde onze verhouding met God beïnvloedt?

“Zie, de hand des HEREN is niet te kort om te verlossen, en zijn oor niet te onmachtig om te horen; maar uw ongerechtigheden zijn het, die scheiding brengen tussen u en uw God, en uw zonden doen zijn aangezicht voor u verborgen zijn, zodat Hij niet hoort” (Jesaja 59:1-2).

Wat is de oplossing voor onze vervreemding van God?

“Zoek de HERE, terwijl Hij Zich laat vinden; roept Hem aan, terwijl Hij nabij is. De goddeloze verlate zijn weg en de onrechtige man zijn gedachten en hij bekere zich tot de HERE, dan zal Hij Zich over hem ontfermen - en tot onze God, want Hij vergeeft veelvuldig” (Jesaja 55:6-7).

Hoe kunnen wij met God worden verzoend?

“Veel meer zullen wij derhalve, thans door zijn bloed gerechtvaardigd, door Hem behouden worden van de toorn. Want als wij, toen wij vijanden waren, met God verzoend zijn door de dood zijns Zoons, zullen wij veel meer, nu wij verzoend zijn, behouden worden, doordat Hij leeft; en dát niet alleen, maar wij roemen zelfs in God door onze Here Jezus [Christus], door wie wij nu de verzoening ontvangen hebben” (Romeinen 5:9-11; vergelijk 2 Korintiërs 5:18-20).

Verwacht God dat we onberispelijk leven na onze verzoening met Hem?

“Ook u, die eertijds vervreemd en vijandig gezind waart blijkens uw boze werken, heeft Hij thans weder verzoend, in het lichaam zijns vlezes, door de dood, om u heilig en onbesmet en onberispelijk vóór Zich te stellen, indien gij slechts wel gegrond en standvastig blijft in het geloof en u niet laat afbrengen van de hoop van het evangelie, dat gij gehoord hebt . . .” (Kolossenzen 1:21-23).

Zij die verzoend zijn met God door geloof in het offer van Christus moeten blijven leven "in het geloof" — dat is, in harmonie met de *fundamentele wetten* die door ieder woord van de Bijbel wordt onderwezen (Matteüs 4:4).

Welke zonden worden door Christus' bloed bedekt?

“en [believers] worden om niet gerechtvaardigd uit zijn genade, door de verlossing in Christus Jezus. Hem heeft God voorgesteld als zoenmiddel door het geloof, in zijn bloed, om zijn rechtvaardigheid te tonen, daar Hij de zonden, die tevoren onder de verdraagzaamheid Gods gepleegd waren” (Romeinen 3:24-25).

Bij onze doop vergeeft God onze *oude* zonden — “zonden die in het verleden begaan zijn” — Welk we ons van bekeerd hebben en niet meer beoefenen. Maar Zijn vergeving en genade geven ons nooit de toestemming om het zondigen voort te zetten. Merk op hoe Paulus met zijn uitleg over de doop begon: “Wat zullen wij zeggen? Mogen wij bij de zonde *blijven*, opdat de genade toeneme? Volstrekt niet! Immers, hoe zullen wij, die der zonde gestorven zijn, daarin nog leven?” (Romeinen 6:1-2).

Christus stierf om voor onze zonden te betalen en ons tot bekering te leiden. Het was nooit Zijn bedoeling dat wij genade en vergeving zouden misduiden als toestemming om de kern leer dat God door de Bijbel openbaart heeft voordat Hij zelfs geboren werd. In plaats daarvan onderwees hij, zoals wij al gelezen hebben, dat “Niet alleen van brood zal de mens leven, maar van *alle* woord dat uit de mond Gods uitgaat” (Lucas 4:4).

Waarom hebben wij de genade van God nodig?

“Want door genade zijt gij behouden, door het geloof, en dat niet uit uzelf: het is een gave van God; niet uit werken, opdat niemand roeme. Want Zijn maaksel zijn wij, in Christus Jezus geschapen om goede werken te doen, die God tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen” (Efeziërs 2:8-10).

Wij kunnen niets doen om vergeving en behoud te verdienen. Beiden zijn giften van God. “Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon *gegeven* heeft, opdat een ieder, die in Hem *gelooft*, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe. Want God heeft zijn Zoon niet in de wereld gezonden, opdat Hij de wereld veroordele, maar opdat de wereld door Hem *behouden* worden. Wie in Hem *gelooft*, wordt niet veroordeeld; wie niet *gelooft*, is reeds veroordeeld, omdat hij niet heeft geloofd in de naam van de eniggeboren Zoon van God” (Johannes 3:16-18).

Is het geloof in de genade van God door het offer van Christus noodzakelijk voor vergeving?

“. . . daar gij met Hem begraven zijt in de doop. In Hem zijt gij ook mede opgewekt door het geloof aan de werking Gods, die Hem uit de doden heeft opgewekt. Ook u heeft Hij, hoewel gij dood waart door uw overtredingen en onbesnedenheid naar het vlees, levend gemaakt met Hem, toen Hij ons al onze overtredingen kwijtschold,” (Kolossenzen 2:11-13).

“Hiertoe bidden wij ook te allen tijde voor u, dat onze God u de roeping waardig achte en met kracht alle welgevallen in het goede en het werk des geloofs volmake, opdat de naam van onze Here Jezus in u verheerlijkt worde, en gij in Hem, naar de genade van onze God en van de Here Jezus Christus” (2 Tessalonicenzen 1:11-12).

Zou ons geloof in de vergeving van God ons geweten

moeten beïnvloeden?

“Daar wij dan, broeders, volle vrijmoedigheid bezitten om in te gaan in het heiligdom door het bloed van Jezus, langs de nieuwe en levende weg, die Hij ons ingewijd heeft, door het voorhangsel, dat is, zijn vlees, en wij een grote priester over het huis Gods hebben, laten wij toetreden met een waarachtig hart, in volle verzekerdheid des geloofs, met een hart, dat door besprenging gezuiverd is van besef van kwaad, en met een lichaam, dat gewassen is met zuiver water” (Hebreeën 10:19-22).

Zodra onze “oude mens” door de doop wordt begraven, wil God dat we al onze schuld gevoelens over oude zonden achter ons laten. Hij wil dat wij onze toekomst met vertrouwen tegemoet zien dat onze zonden door Hem vergeven zijn. Wij moeten een nieuw leven beginnen zonder bezorgd te zijn over ons verleden.

Paulus beschrijft een houding van een *schoon geweten* dat God voor ons wil. “Broeders, ik voor mij acht niet, dat ik het reeds gegrepen heb, maar één ding (doe ik); vergetende hetgeen achter mij ligt en mij uitstreckende naar hetgeen vóór mij ligt, jaag ik naar het doel, om de prijs der roeping Gods, die van boven is, in Christus Jezus. Laten wij dan allen, die volmaakt zijn, aldus gezind zijn . . .” (Filippenzen 3:13-15).

IS ONS GEWETEN BELANGRIJK?

Moeten we ernaar streven om een schoon geweten te behouden nadat we gedoopt zijn?

“En het doel van (alle) vermaning is liefde uit een rein hart, uit een goed geweten en een ongeveinsd geloof” (1 Timoteüs 1:5).

“Daarom is het nodig zich te onderwerpen [aan governmenting authorities], niet slecht om de toorn, maar ook om

des gewetens wil” (Romeinen 13:5).

“Want dit is genade, indien iemand, omdat hij met God rekening houdt, leed verdraagt, dat hij ten onrechte lijdt” (1 Petrus 2:19).

Als wij zondigen na de doop, vergeeft God dan?

“Mijn kinderkens, dit schrijf ik u, opdat gij niet tot zonde komt. En als iemand gezondigd heeft, wij hebben een voorspraak bij de Vader, Jezus Christus, de rechtvaardige; en Hij is een verzoening voor onze zonden en niet alleen voor de onze, maar ook voor die der gehele wereld” (1 Johannes 2:1-2; vergelijk 1 Johannes 1:7-9).

“Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig, om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid” (1 Johannes 1:9).

Wij zouden vol overgave moeten streven om niet te zondigen, vooral nadat wij zijn gedoopt. Maar wij zijn nog geen volmaakte wezens. Zoals Paulus zei: “Ik voor me acht niet, dat ik het reeds gegrepen heb” (Filippenzen 3:13). Daarom, als wij ons oprecht van zonden bekeerd hebben die we na onze doop begaan hebben, vergeeft God ze net zoals Hij dat doet op het moment van de doop zelf.

De sleutel ligt in onze berouwvolle houding. Na de berisping van de leden van de Corinthische kerkgemeente voor bepaalde goddeloos gedrag (1 Korintiërs 3:1-4), loofde Paulus hen omdat ze berouw hadden. “Want al heb ik u door mijn brief bedroefd, ik heb er geen spijt van. Mocht ik er spijt van gehad hebben, ik zie, dat die brief u, indien al, dan toch slechts tijdelijk bedroefd heeft; thans verblijdt het mij, niet, dat gij bedroefd zijt geworden, maar dat de droefheid u tot inkeer heeft gebracht; want gij zijt bedroefd geworden naar Gods wil, zodat gij generlei nadeel van ons hebt geleden.

Want de droefheid naar Gods wil brengt onberouwelijke

Een Bewegend Voorbeeld van Geloof

Wij vinden een inspirerend voorbeeld van God helpend Zijn gelovige trouwe bedienden in een tijd van crisis in het boek Daniël. Drie Joodse gevangenen werden bevolen door de koning van Babylon om vóór een afgodsbeeld te buigen of te worden gedood. Hun situatie kon niet slechter geweest zijn. Hun situatie kon niet slechter geweest zijn. Toch was hun toewijding aan God standvastig. Zij geloofden Zijn belofte om hen te helpen. Zij vertrouwden op Hem.

Let op hun reactie naar de koning: †Toen antwoordden Sadrak, Mesak, en Abed-Nego de koning Nebukadnessar: Wij achten het niet nodig u hierop enig antwoord te geven. Indien onze God, die wij veteranen, in staat is ons te bevrijden, dan zal Hij ons uit de brandende vuroven, en uit uw macht, o koning, bevrijden; maar zelfs indien niet - het zij u bekend, o koning, dat wij uw goden niet vereren, en het gouden beeld dat gij hebt opgericht, niet aanbidden. (Daniël 3:16-18).

De koning voerde zijn bedreiging uit en had hen op de brandstapel geworpen. Maar God spaarde wonderbaarlijk hun leven. Toen, met verwondering, riep de koning hen bijeen om naar zich toe te komen vanuit de brandende vuroven (vers 26). †En de stadhouders, de oversten, de landvoogden en de raadsheren des konings kwamen bijeen; zij zagen, dat het vuur geen macht had gehad over de lichamen van deze man-

nen, dat hun hoofdhaar niet was geschroeid, dat hun mantels ongeschonden gebleven waren, ja, dat er zelfs geen brandlucht aan hen gekomen was. Nebukadnessar hief aan en zeide: Geloofd zij de God van Sadrak, Mesak en Abednego! Hij heeft zijn engel gezonden en zijn dienaren bevrijd, die zich op Hem hebben verlaten, het bevel des konings hebben overtreden, en hun lichamen prijsgegeven, omdat zij geen enkele god willen vereren of aanbidden dan alleen hun God. (verzen 27-28).

Dit, en andere bijbelse voorbeelden over God's liefde en trouw zijn bewaard in de Bijbel om ons moed en geloof te geven om te doen geloven dat Hij kan ons met moeilijke omstandigheden helpen, welk in ons leven kunnen voortkomen. Deze jonge mannen wisten niet of God zou ingrijpen om hen levens te redden of niet. Desondanks, waren ze vastbesloten trouw te blijven aan Hem ongeacht de consequenties. Hun uitstekende voorbeeld van trouwe gehoorzaamheid blijft een inspiratie voor ons vandaag.

Als wij God altijd op de eerst plaats zetten, heeft Hij beloofd ons nooit te verlaten. Ongeacht of hij kiest om ter interventie te komen, wanneer wij dat willen, †. . . Want Hij heeft gezegd, „Ik zal u geenszins begeven, Ik zal u geenszins verlaten.„ Daarom kunnen wij met vertrouwen zeggen: So we may

inkeer tot heil, maar de droefheid der wereld brengt de dood. Want zie toch, wat juist deze ervaring van *droefheid naar Gods wil* u gebracht heeft: welk een ernst, meer nog, verontschuldiging, verontwaardiging, vrees, verlangen, ijver, bestraffing. Gij hebt in allen dele doen blijken, dat gij zuiver stondt in deze zaak” (2 Korintiërs 7:8-11).

Hoe groot zijn de genade en vergeving van God?

“Komt toch en laat ons tezamen richten, zegt de HERE; al waren uw zonden als scharlaken, zij zullen wit worden als sneeuw; al waren zij rood als karmozijn, zij zullen worden als witte wol” (Jesaja 1:18).

“Want Gij, o Here, zijt goed en gaarne vergevend, rijk in goedertierenheid voor allen die U aanroepen” (Psalm 86:5).

Koning David bad: “gedenk niet de zonden van mijn jeugd, noch mijn overtredingen, gedenk mijner naar uw goedertierenheid, om uwer goedheid wil, HERE” (Psalm 25:7). In andere psalmen preeft hij God voor de goedgunstigheid en genade die aan hem getoond werd. Van de woorden van David kunnen ook wij leren om God's overvloedige liefde, genade en vergeving te waarderen.

David schrijft: “Loof de HERE, mijn ziel, en vergeet niet een van zijn weldaden; die al uw ongerechtigheden vergeeft, . . . die uw leven verlost van de groeve, die u kroont met goedertierenheid en barmhartigheid” (Psalm 103:2-4).

“Barmhartigheid en genadig is de HERE, lankmoedig en rijk aan goedertierenheid; . . . Hij doet ons niet naar onze zonden en vergeldt ons niet naar onze ongerechtigheden; maar zo hoog de hemel is boven de aarde, zo machtig is zijn goed-

ertierenheid over wie Hem vrezen. Zover het oosten is van het westen, zover doet Hij onze overtredingen van ons” (verzen 8-12).

David vervolgd: “gelijk zich een vader ontfermt over zijn kinderen, ontfermt Zich de HERE over wie Hem vrezen. Want Hij weet welk maaksel wij zijn, gedachtig, dat wij stof zijn . . . Maar de goedertierenheid des HEREN is van eeuwigheid tot eeuwigheid over wie Hem vrezen, . . . [en] Zijn verbond onderhouden, en aan Zijn bevelen denken om die te doen” (verzen 13-18).

Zo groot is de genade van God dat ook wij zouden moeten kunnen zeggen, “Looft de HERE, want Hij is goed, ja, zijn goedertierenheid is tot in eeuwigheid” (Psalm 118:1-2).

GELOOF, KEUZE EN TOEWIJDING

Wat zou onze hoogste prioriteit moeten zijn zodra wij bekeerd zijn en gedoopt?

“Maar zoekt eerst Zijn Koninkrijk en Zijn gerechtigheid . . .” (Matteüs 6:33).

“Gij zult geen andere goden voor mijn aangezicht hebben” (Exodus 20:3).

“Niemand kan twee heren dienen, want hij zal óf de ene haten en de andere liefhebben, óf zich aan de ene hechten en de andere minachten; gij kunt niet God dienen én Mammon” (Matteüs 6:24).

God wil dat wij gehoorzaamheid aan Hem, zoeken naar Zijn rechtvaardigheid en Zijn koninkrijk vóór alle andere dingen in ons leven stellen. Onze toewijding om met geheel ons hart Hem te dienen kan ons echter voor moeilijke beslissingen stellen.

Hoe Belangrijk zijn Onze Keuzen?

In Zijn gelijkenis over de zaaier en het zaad, illustreert Jezus dat mensen verschillende keuzen maken wanneer zij het Woord van God horen als dat aan hen wordt uitgelegd. In deze gelijkenis hoort iedere deelnemer het Woord van God. Maar eenieder antwoordt verschillend op wat hij hoort. U kunt de gelijkenis lezen in het 13de hoofdstuk van Matteüs. Jezus vertelt de gelijkenis, en legt vervolgens uit wat deze betekent.

Eerst verklaart hij de reactie van degenen die God nog niet geroepen heeft. Bij een ieder, die het woord van het Koninkrijk hoort en *het niet verstaat*, komt de boze en roof wat in zijn hart gezaaid is: dat is de langs de weg gezaaide. (Matthew 13:19). Hij snapt het niet.

Vervolgens verklaart Jezus drie verschillende reacties van hen die Zijn boodschap begrijpen van hen die God heeft geroepen en hun verstand geopend heeft. Alle drie begrijpen de betekenis van de boodschap van Jezus. Maar eenieder antwoordt verschillend en om verschillende redenen.

De op steenachtige plaatsen gezaaide is hij, die het woord hoort en het terstond met blijdschap aanneemt; maar hij heeft geen wortel in zich, doch is iemand van het ogenblik; wanneer echter verdrukking of vervolging komt om der wille van het woord, komt hij terstond ten val. (verzen 20-21). Zijn eerste reactie is aanvaarding met blijdschap. Maar zijn enthousiasme wordt snel gedooft. Waarom? Hij reageert op de druk van anderen. Hij geeft meer om het tevredenstellen van mensen

dan het behagen van God.

Hij is bang om onrust te zaaien. Het conformeren aan de gewoontes en verwachtingen van zijn familie, zijn de vrienden en de maatschappij is voor hem belangrijker dan het dienen van God. Hij zwicht onder druk en *verwerpt* uiteindelijk zijn roeping van God.

De in de dorren gezaaide is hij, die het woord hoort, en de zorg van de wereld en het bedrog van de rijkdom verstikt het woord en hij wordt onvruchtbaar. (vers 22). Deze persoon is enigszins verschillend. Hij maakt zich geen zorgen over de mening van zijn tijdgenoten. Maar hij heeft een probleem: ook hij weigert om God op de eerste plaats te zetten in zijn leven. Hij wordt afgeleid door andere dingen. Het tevredenstellen van zijn persoonlijke behoeften en het handhaven van zijn status verbruiken zijn tijd en energie. Hij is te druk bezig zichzelf te dienen. Hij heeft geen tijd over voor God, zodat hij door loutere onachtzaamheid de roeping van God verwerpt.

De in goede aarde gezaaide is hij, die het woord *hoort* en *verstaat*, die dan ook *vrucht draagt* en oplevert, deels honderd-, deels zestig-, deels dertigvoudig. (vers 23). Deze persoon begrijpt niet alleen het Woord van God, maar neemt het ook serieus. Hij brengt het in praktijk. Hij verandert zijn leven! Van alle voorbeelden in deze gelijkenis, worden alleen deze persoon *gekozen* om behouden te worden. Hij geeft God de eerste plaats in zijn leven. Hij gaat een verbintenis met God

Paulus verklaart: “. . . Allen, die in Christus Jezus godvruchtig willen leven, zullen vervolgd worden” (2 Timoteüs 3:12). Daarom moeten wij van tevoren evalueren hoe sterk onze toewijding aan God is, zodat wij voorbereid zijn om de beslissingen te nemen die Hij wil dat we maken.

Beloofst God om hen te helpen die op hem vertrouwen wanneer zij voor moeilijke beslissingen staan?

“Gij hebt geen bovenmenselijke verzoeking te doorstaan. En God is getrouw, die niet zal gedogen, dat gij boven vermogen verzocht wordt want Hij zal met de verzoeking ook voor de uitkomst zorgen, zodat gij ertegen bestand zijt” (1 Korintiërs 10:13).

God verteld ons dat “talrijk zijn de rampen van de rechtvaardige, maar uit die alle redt hem de HERE” (Psalm 34:19). Voor een goed uitstekend voorbeeld over hoe God Zijn trouwe volgelingen uit een crisis bevrijdt “Een Bewegend Voorbeeld van Geloof,” pagina 13.

Hoe reageert God op hen die weigeren Hem te vertrouwen?

“Omdat zij de kennis hebben gehaat en de vreze des HEREN niet hebben verkozen, mijn raad niet hebben gewild, al mijn vermaningen hebben versmaad, zullen zij eten van de vrucht van hun wandel en verzadigd worden van hun raadslagen . . . Maar wie naar mijn luistert, zal gerust wonen, beveiligd tegen de verschrikking van het onheil” (Spreuken 1:29-33).

Onze toewijding tot God is noodzakelijk (Marcus 8:34-38). He verteld ons, “Op zulke sla Ik acht: op de ellendige, de verslagene van geest en wie voor mijn woord beeft” (Jesaja 66:2). Zijn reactie op ons hangt in grote mate af van of wij op Hem vertrouwen, of ons geloof in hem stevig is. (Lees vooral “Hoe Belangrijk zijn onze Keuzes?,” pagina 14.)

WAAROM WIJ DE HEILIGE GEEST NODIG HEBBEN

Zijn wij in staat op eigen kracht onze toewijding aan God waar te maken?

“Want door genade zijt gij behouden, door het geloof, en dat niet uit uzelf: het is een gave van God . . .” (Efeziërs 2:8).

“. . . Jezus zeide tot zijn discipelen: Voorwaar, Ik zeg u, een rijke zal moeilijk het Koninkrijk der hemelen Gods binnengaat. Wederom zeg Ik u het is gemakkelijker, dat een kameel gaat door het oog van een naald dan dat een rijke het Koninkrijk Gods binnengaat. Toen de discipelen dit hoorden, waren zij zeer verslagen en zeiden: Wie kan dan behouden worden?

Jezus zag hen aan en zeide: Bij de mensen is dit onmogelijk, maar bij God zijn alle dingen mogelijk” (Matteüs 19:23-26).

Bij de doop leggen we ons leven in de handen van God. Maar vanuit ons zelf bezitten wij noch de kracht noch het geloof om die toewijding te houden zoals het hoort. Wij hebben dringend behoefte aan goddelijke kracht om ons te helpen in het vervullen van God's prachtige roeping. Die

sterkte komt als een gave van God.

Hoe ontvangen wij kracht van God?

“Maar gij zult kracht ontvangen, wanneer de heilige Geest over u komt . . .” (Handelingen 1:8).

Zoals Paulus verklaarde: “. . . Want God is het, die om zijn welbehagen zoewel het willen als het werken in u werkt” (Filippenzen 2:13). Ook schreef hij, met veel zelfvertrouwen, “Ik vermag alle dingen in Hem, die mij kracht geeft” (Filippenzen 4:13).

Is het ontvangen van de God's Geest, net als de doop, een noodzakelijk onderdeel van bekering?

“En Petrus antwoordde hun: Bekeert u en een ieder van u late zich dopen op de naam van Jezus Christus, tot vergeving van uw zonden, en gij zult de gave des heiligen Geestes ontvangen . . .” (Handelingen 2:38).

“Jezus antwoordde: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, tenzij iemand geboren wordt uit water en Geest, kan hij het Koninkrijk Gods niet binnengaan. Wat uit het vlees geboren is is vlees, en wat uit de Geest geboren is, is geest” (Johannes 3:5-6).

Hoe en wanneer geeft God Zijn Geest?

“Toen nu de apostelen te Jeruzalem hoorden, dat Samaria het woord Gods had aanvaard zonden zij tot hen Petrus en Johannes, die, daar aangekomen, voor hen baden, dat zij de heilige Geest mochten ontvangen . . . Toen legden zij hun handen op en zij ontvingen de heilige Geest” (Handelingen 8:14-17).

Voorbeelden in de Bijbel laten zien dat God normaal gesproken de Heilige Geest geeft aan hen die worden gedoopt wanneer ware dienaren van Christus voor hen bidden en zij hun handen op hen leggen (Handelingen 8:14-17; 19:5-6). In Hebrëen 6:1-2 wordt "de handoplegging" vermeld samen met het "de eerste onderwijs aangaande Christus" die het doctrinaire fundament van de leer van de kerk vormen—een vertoning dat het een procedure is dat wij nog moeten beoefenen.

WANNEER Zouden WIJ GEDOOPT MOETEN WORDEN?

Hoe spoedig werd Paulus gedoopt nadat God hem riep?

“En nu, wat aarzelt gij nog? Sta op, laat u dopen en uw zonden afwassen, onder aanroeping van Zijn naam” (Handelingen 22:16).

Nadat Christus aan Paulus verscheen op de weg naar Damascus, stuurde hij iemand naar hem. Hij heette Ananias die de woorden van dit vers sprak, zodat Paulus zijn gezichtsvermogen zou kunnen terugkrijgen, gedoopt zou worden en vervuld zou worden met de Heilige Geest (Handelingen 9:17-18). Paulus werd onmiddellijk gedoopt.

Soms stellen mensen de doop uit omdat zij denken dat zij eerst volmaakt moeten worden. Anderen denken dat zij genoeg niet hebben geleerd. Maar dergelijke redeneringen zijn onjuist. De Bijbel registreert vele voorbeelden van mensen die, toen zij de waarheid van God uitgelegd kregen, de noodzaak om gedoopt te worden onmiddellijk inzagen

(Handelingen 2:41; 8:12, 26-38; 16:30-33; 18:8).

Gedoopt worden en de heilige Geest ontvangen zijn het begin van het nieuwe leven in Christus. Wij zouden gedoopt moeten worden zo spoedig mogelijk nadat we ons bekeerd hebben. Zodra wij begrijpen dat onze vorige manier van leven moet worden veranderd en wij oprecht willen veranderen, moeten wij de hulp van God ontvangen om door te gaan. Wij ontvangen die hulp door te worden gedoopt en Zijn Geest te ontvangen.

Wie zouden wij om advies moeten vragen voor de doop?

“Hoe zullen zij dan Hem aanroepen, in wie ze niet geloofd hebben? Hoe geloven in Hem van wie ze niet gehoord hebben? Hoe horen zonder prediker? En hoe zal men prediken zonder gezonden te zijn?” (Romeinen 10:14-15).

Aangezien de doop één van de meeste belangrijke beslissingen is die wij ooit in dit leven kunnen nemen, zouden wij zeker een ware dienaar van God om advies moeten vragen—die trouw al God's bevelen onderwijst en gehoorzaamt en het onderwijs van de Bijbel correct begrijpt.

WAT NU?

Het is niet mogelijk om in deze les alles te behandelen wat God voor ons doet door Zijn Geest. In de volgende les zullen wij echter onderzoeken hoe God door de Heilige Geest, in hen werkt die zich bekeerd hebben en gedoopt zijn om hun karakter om te vormen naar Zijn heilige, rechtvaardige karakter. Wij zullen de details onderzoeken van hoe God het bekeringsproces na de doop voortzet, en in Zijn dienaren Zijn eigen goddelijke natuur vormt.

Ondertussen stellen we voor dat u de tijd neemt om het Evangelie van Lucas zorgvuldig te bestuderen. In dit verslag van het goede nieuws van Jezus Christus wordt in het bijzonder aandacht besteed aan Zijn onderwijs met betrekking tot berouw en bekering. Wij stellen voor dat u elke studieperiode met gebed begint. Vraag God om u begrip en inzicht te geven. Vraag Hem om u te helpen in praktijk te brengen wat u leest. Nadat u klaar bent met het bestuderen van Lucas, stellen we voor dat u overdenkt wat u in deze les hebt geleerd.

Als u persoonlijke advies wenst, mag u contact opnemen met het dichtstbijzijnde kantoor voor meer informatie over hoe u in contact kan komen met een trouwe dienaar van Jezus Christus die uw woongebied dient. Alle dienaren leven volgens de geboden van God en zijn goed opgeleid in het begrip van de Bijbel. Zij wonen verspreid over de hele wereld. U kunt kosteloos om hun advies en begeleiding verzoeken en zonder enige verplichting van uw kant.

Voor extra informatie over de onderwerpen die in deze les worden behandeld, kunt u ons schrijven om de volgende gratis boekjes:

- *Wat is Uw Bestemming?*
- *De Weg naar Eeuwige Leven*
- *De Tien Geboden*
- *U kunt Levend Geloof Hebben*
- *De Kerk die Jezus Bouwde*
- *Transformeer Uw Leven: Het Proces van Bekering*

Neemt u alstublieft contact op met het dichtstbijzijnde kantoor om de gratis boekjes aan te vragen.

Punten ter overweging

Deze vragen zijn bedoeld als studiehulp. Wij raden u aan om de tijd te nemen de antwoorden op deze vragen uit te schrijven en deze te vergelijken met de aangereikte verzen. Neem a.u.b. schriftelijk contact met ons op met eventueel commentaar of suggesties en met vragen over deze les of de rest van de cursus.

- Wat is de bijbelse definitie van zonde, en hoe wijdverspreid is het? (1 Johannes 3:4; Deuteronomium 10:4; Mattheüs 22:37-40; Romeinen 3:10-12, 20, 23).

- Zijn sommige zonden duidelijk terwijl anderen binnen ons worden verborgen? (Galaten 5:19-21; Markus 7:20-23; 1 Timotheüs 5:24).

- Wat in onze natuur spoort ons aan tot zondigen? Wat moeten wij doen om zelfbedrog te herkennen en te overwinnen? (Romeinen 8:6-8; Jeremia 17:9; Spreuken 14:12; 1 Johannes 1:8-10).

- Welke invloeden van buitenaf kunnen ons tot zonde verleiden? (Handelingen 5:3; Markus 4:15, 18-19; Mattheüs 13:20-21; Efeze 2:1-3).

- Is de hulp van God noodzakelijk om zelfs maar een begin te maken met ons te bekeren van zonde en ons tot God te wenden? (John 6:44; Hebréeërs 4:15,16; Romeinen 2:4).

- Moet iedereen zich bekeren? (2 Peter 3:9; Handelingen 17:30; Luke 13:13).

- Wat is bekering, en noem enkele van de vruchten? (Psalm 51:13, 6-10; Luke 18:13; 3:7-9; Jacobus 1:23-25).

- Waarom is de doop belangrijk? Wat vertegenwoordigt het, en welke verantwoordelijkheid brengt het met zich mee? (Markus 16:16; Romeinen 6:4, 11-13, 17-18).

- Is er zonder de grote genade en goedheid van de God, een andere manier om met Hem verzoend te worden? (Jesaja 59:12; Romeinen 5:9-10; Efeze 2:8-10).

- Maakt de Geest van de God het voor ons mogelijk om onze verplichting aan God uit te voeren? (Mattheüs 19:25,26; Handelingen 1:8; 2:38; Philippianen 2:13).

© 2001 United Church of God Holland, Alle rechten voorbehouden.

Zover niet anders aangegeven zijn de in deze publicatie aangehaalde bijbelverzen afkomstig uit de NBG. *Auteurs* John Ross Schroeder bijdragende schrijvers: Jerold Aust, Gerhard Marx *Redactie*: Scott Ashley, John Bald, Peter Eddington, Roger Foster, Jim Franks, Bruce Gore, Roy Holladay, Paul Kieffer, Graemme Marshall, Darris McNeely, Burk McNair, David Register, Marcos Rosales, Richard Thompson, David Treybig, Leon Walker, Donald Ward, Robin Webber, Lyle Welty, Dean Wilson. Vertaling: Germ Ensing, Martin Arendsen. *Ontwerp*: Shaun Venish.

United Church of God Holland The Good News

Postbus 93, 2800 AB Gouda, Nederland.

Telefoon/fax 084-8704080

E-mail: info@ucg-holland.nl

Website: www.ucg-holland.nl

Bankrekening: 53.83.60.747

Girorekening: 3276780

Deze uitgave is gratis en is mogelijk geworden door de vrijwillige bijdragen van leden van UCG Holland en sympathisanten die dit werk steunen. Giften zijn altijd welkom en worden dankbaar geaccepteerd. Giften in Nederland gegeven aan UCG Holland zijn aftrekbaar voor de belasting.

Overige postadressen:

United States: United Church of God
P.O. Box 541027, Cincinnati, OH 45254-1027
Tel: (513) 576-9796 Fax: (513) 576-9795
Websites: www.ucg.org
E-mail: info@ucg.org

Duitsland: Vereinte Kirche Gottes/Gute Nachrichten, Postfach 30 15 09, D-53195 Bonn, Germany

Tel.: 0228-9454636 Fax: 0228-9454637

Italië: La Buona Notizia, Chiesa di Dio

Unita

Casella Postale 187, 24100 Bergamo, Italy

Tel.: 0039-035583474 Fax: 0039-

035582140

Website: www.labuonanotizia.org

E-mail: redazione@labuonanotizia.org

Zuid Afrika: United Church of God,

Southern Africa, P. O. Box 2209, Beacon

Bay, East London 5205

Tel./ fax: 043 748-1694

Website: www.ucgrsa.org,

E-mail: rsa@ucg.org

Spaanstalige gebieden: Iglesia de Dios

Unita

P.O. Box 541027, Cincinnati, OH 45254-

1027, U.S.A.

Tel.: (513) 576-9796 Fax: (513) 576-9795